

толкозъ завидна и опасна за нейнитѣ съсъди, отъ друга приготвяватъ и ограждатъ съ единъ булевардъ Оттоманската Държава отъ къмъ Балкана.

Никоя страна не бѣше поставяна въ по-лошави условия за самоуправление и за развитие, колкото Источна Румелия. Законитѣ сж гласувахж, но Суверенътъ не ги утвърждаваше, бюджетътъ се гласуваше, но не се приемаше, директори (министри) се назначавахж, но не се утвърждавахж и тѣ дѣйствувахж *ad interim*, прѣдлагахж се мѣрки за разни общественни прѣдприятия — желѣзни пѣтица и тѣ срѣщахж всевъзможни съпротивления; единъ Постояненъ Комитетъ, който бѣше еманация на Областното Събрание, ревностенъ пазител на областнитѣ интереси дѣйствуваше постоянно, но неговата дѣятелностъ и контрола се осуетяваше повечето пѣти отъ външни влияния. При все това, И. Румелия скоро станж една „Българска Швейцария“ благодарение на здравия смисълъ на южно-българскитѣ дѣйци, на тѣхното единодушие и дружно работенѣ и на безкористния патриотизмъ въ първото врѣмена устрояванѣто, най-послѣ благодарение на единодушното, дружно дѣйствие и патриотическо поведение на румелийския печатъ.

Южнобългарскій печатъ съзна веднага своята висока и благородна миссия. Той—забѣлѣжително явление! — въ първитѣ години бѣше еднодушенъ въ своитѣ проповѣди, учения и разяснения по разнигѣ въпроси. *Марица* — старшина въ българската журналистика слѣдъ освобожденѣто, издаванѣто на която само-по-себе си стигаше да направи заслуживше името на Хр. Г. Дановъ, и безъ туй натоваренъ съ многобройни заслужили титули за благодарностъ, *Марица* е първата газета на Источна Румелия, която така да се каже, въсприе я отъ купела на кръщенѣто съ голѣмо огорчение и най-послѣ... починж заедно нейното свършванѣ.

Народни Гласъ се появи малко по-сѣтнѣ. Но и той, вѣренъ другаръ на старшата си сестра, живѣлъ съ нея въ постоянно и редко прѣкъжвано единодушие, „Народни Гласъ“ начело на който стоеше други издатель — патриотъ Д. В. Манчовъ—раздѣли участъта на „Марица.“

Печатътъ въ Сѣверна България, Княжеството, не бѣше натоваренъ съ по-малко тежки бремена: организационната работа на едно младо господарство, създадено съ една изненада, не бѣше освѣнж задача за прилѣжни дѣйци. Журналистиката въ княжеството не можеше да не види що благородна но тежка задача ѝ прѣдстои. Но въ Княжеството, поне това е нашето мнѣние, печатътъ бѣше н'амъ какъ поставенъ не на тѣзи